

Festes de
**Sant
Joan**

Del 14 al 28 de juny

PORTOPETRO

2026

Fotografies:
Joana M. Adrover
Disseny, maquetació
i impressió:
Gràfiques Llopis, SA

Salutació

Estimats veïnats i veïnades de Portopetro,

Un any més arriba Sant Joan, unes festes que ens identifiquen, que ens arrelen i que ens recorden la força d'un poble que sap celebrar, compartir i mantenir viva la seva tradició. És un orgull per a mi, com a batlessa de Santanyí, poder-vos acompanyar de nou en aquests dies tan especials, en què Portopetro s'omple de llum, de músiques, de bauxes i de retrobaments.

Vull agrair de tot cor la feina de totes les persones, entitats i voluntaris que, amb dedicació i estima, fan possible aquest programa. Gràcies a vosaltres, les festes continuen creixent sense perdre l'essència que les fa úniques.

Vos convid a participar, a sortir al carrer, a gaudir de cada acte i a fer que Sant Joan 2026 sigui un punt de trobada, convivència i alegria per a tothom. Que la il·lusió i l'esperit festiu ens acompanyin aquests dies i ens recordin que, junts, feim poble.

Bones festes de Sant Joan i visca Portopetro!

La batlessa
Maria C. Pons Monserrat

Salutació

Estimats portopetrers, veïns i visitants tots,

És un plaer donar-vos la benvinguda a les Festes de Sant Joan, uns dies molt especials que ens conviden a celebrar junts allò que ens identifica com a poble: la convivència, les tradicions i el sentiment de poble.

Sant Joan marca l'inici de l'estiu i, amb ell, arriben unes festes esperades per grans i petits, amb un programa pensat perquè tothom pugui gaudir de moments de trobada, cultura, música i diversió.

Enguany, aquestes festes tendran un significat molt especial, amb la inauguració de Sa Plaça-Mirador, un nou espai que neix amb vocació de convertir-se en punt de trobada i convivència de Portopetro. Aquest projecte representa una millora per al nucli i reafirma la voluntat de continuar fent poble, cuidant i posant en valor els espais compartits.

Vull expressar el meu agraïment a totes les persones, associacions i col·laboradors que, amb la seva implicació i esforç, fan possible aquestes celebracions.

Vull tenir un record especial per a les persones que ens han deixat aquest any i per les que no podran gaudir-ne.

Vos convid a participar activament en tots els actes programats i a viure aquestes festes amb il·lusió, respecte i alegria.

Vos desitg unes bones festes amb una glosa:

*Sa plaça ja llueix nova,
mirador cap a l'horitzó,
punt de trobada i de festa,
d'alegria i germanor.*

*Per grans i petits,
un espai per compartir,
que comencin ja ses festes
i que les poguem gaudir.*

Bones Festes de Sant Joan!

Joana M. Adrover Miquel

Representant de la Batlessa a Portopetro

PREGÓ FESTES PORTOPETRO 2025

A càrrec de **Blai Vidal Bibiloni**

Autoritats, amigues i amics de Portopetro i d'altres indrets,
Em sent molt honorat i agraït d'encetar les festes amb aquest pregó.
És un encàrrec que agraeixo ben sincerament.

Aquest pregó tindrà tres moments.

En primer lloc, vós faré una pinzellada de les meves vivències i experiències a aquest poblet, com a porto petrer d'adopció, ja que soc nascut a Palma. Després faré una breu recordança de les famílies i persones que han estat o són destacables d'aquest lloc. Finalment, posarem veu a la mar i per acabar, vull compartir amb vosaltres una reflexió que té la vocació d'aportar un poc del meu tarannà.

Vos agraeixo la vostra presència i vos deman comprensió i generositat, ja que aquest és el primer pregó de la meua vida i ben probablement serà l'únic.

La primera imatge que tinc a la memòria és de ben nin. No vaig arribar a Portopetro en cotxe, ho vaig fer colcant un carretó que menava és conco en Joan de Can Portell, acompanyat de sa tia Magdalena de Can Rotger, cosina del meu pare. Aquest és el meu primer vincle amb aquests paratges. i d'aquesta família conquerrina neix la meua relació amb Portopetro. Els concos Joan i Magdalena tenien una casa, compartida amb l'altre estimada família de mon pare, el conco Miquel sull i sa tia Toninaina on vàrem romandre moltes temporades, gràcies a la seva hospitalitat.

Davant aquesta casa, ara l'esplanada del Club Nàutic, hi havia el carrer, i tot seguit roques i mar. Aquí el meu padrí em mostrà a pescar amb una canya tallada a Can Portell, una ginya i un suret. Aquest és un dels records més clars i ama-

bles de la meva infantesa. Els dissabtes que venia mon pare anàvem a dinar a Can Martina. Record aquells exclusius arrossos que feia na Bárbara, mare d'en Miquel amb qui va començar una bona amistat que encara dura.

Després vingueren les colles, les verbenes i les bauxes juvenils. D'aquesta època he d'evocar l'entrada en escena del Club Med, que va suposar una petita revolució i el primer contacta amb els turistes, bàsicament francesos.

De la meva vida canalla, bastant ingènua, per cert, puc recordar un fet divertit d'aquells dies que havíem estrenat el carnet de conduir i amb un grapat d'amics anàrem a ballar al Club, i això suposava de per si una aventura. Va coincidir que es feia l'elecció de Miss Club Med de l'estiu. Quina va ser la nostra sorpresa que la Miss i una Dama d'honor acceptaren la nostra invitació d'anar a dinar i nedar a Formentor, que aleshores era d'allò més "cool", com diuen ara. També d'aquest temps hem de parlar del night club Alí Babá. A la discoteca ens convocava la música, la ballera i l'afany de trobar-nos amb els estiuejants que venien de Palma i de fora. Cap a les 3 era l'hora d'anar a fer gamba amb un gànguil, per dins el llot de sa culassa i mentre aquest relator estava en remull per dins aquell aferradís llot, m'esperaven una colla d'espavilats, triant sa gamba i fent bulla. Però no acabava aquí la bauxa sabatina. Feta la gamba i espolsada la son, tocava anar a pescar.

Els meus pares van llogar el pis de la família Serres que estava enfront de l'Hotel Portopetro, costat de l'església. Aquest lloc a prop del Nereida em va facilitar relacionar-me amb en Biel amb qui vaig passar bones vetllades.

Passats els anys i amb més seny, vaig gaudir de la confiança d'en Sebastià Barceló de Can Bet i vaig esdevenir secretari del Reial Club Nàutic de Portopetro. Gran persona en Sebastià i també ben enamorat de Portopetro.

Un altre fet notable fou el Circ de Portopetro. Aquí permeteu-me que m'entretingui. La nostra colla participava activament a les festes i un any es va proposar fer una trobada de desfressos. Aquest singular grup va decidir fer un circ, això sí, fora de concurs. L'esdeveniment va exigir una logística realment important. S'havia de preparar el guió, el vestuari, els instruments propis de les actuacions circenses, la música i la presentació. Tot aquest embalum exigia assaigs. Perquè us faceu una idea, la gran família del Circ de Portopetro es componia d'uns 50 membres, una part important de la població estiuenca del poble. Voldria no deixar cap actuació: els pallassos, els equilibristes, els trapezistes, la dona bar-

buda, les feres i els domadors, les ballarines, els funambulismes, l'encantadora de serps, la dona Ocell, la pitonissa, l'equip de neteja. Totes les actuacions foren brillants, però vull destacar la primera per la seva originalitat: les majorettes. Aquests actors, perquè eren homes, duïen un vestuari formidable, tot fet pels equips de cosidores. Vull retre un homenatge a: Andreu Tomás, Victor Garau, Pep Burguera, Manolo Martínez, Llorenç Rigo, Antonio, i els enyorats Artur Fuster i Miquel corriola . A ritme de música feren entrada les majorets, portant el bastó típic, les faldetes curtes i unes cames ben peludes. Tot plegat oferia un espectacle que arrabassà uns aplaudiments veritablement sonors. Convé recordar que entre el públic hi havia la model més famosa d'aquell temps: la Claudia Schiffer asseguda a la terrassa de La Caracola o això és el que el presentador va anunciar. El testimoni gràfic de tan espectacular esdeveniment el tenim gràcies al nostre reporter i amic Paco Vera. Aquest circ ens recorda als estimats Miquel corriola, al seu fill Joan Miquel, na Carme Massanet, n'Artur Fuster i la meva dona Guillermina.

Per acabar aquest relat del motiu del meu enamorament a aquesta terra i per resumir, diria que hi ha quatre fets que han estat determinats:

El primer, una infantesa feliç gràcies a uns pares que m'han donat tot el que tinc i que es va desenvolupar en aquest escenari, encara meravellós.

El segon, la coneixença de la meva estimada i enyorada Guillermina. Un matí, a prop del caló de ses pedretes, després de nadar i l'hora de partir, el ferretó va quedar enganxat i aprop bussejava una al·lotella de 16 anys i li vaig dir: nina, pots mirar si he enrocat? I ella, amablement, em digué: jo puc desenganxar-ho i fou així i va desenrocar el llaüt i la meva vida que, aleshores, estava un poc enrocada.

El tercer és haver pogut gaudir de la infantesa i adolescència dels meus tres fills, na Xisca, en Damià i en Blai i dels meus nets; Jaume, Guillermina, Karim i Noah. El llaüt Corb Marí ha fet possible que aprenguessin a nadar, pescar i estimar la mar.

El quart: és l'amistat i els afectes d'ella derivats. Puc dir, amb molt de goig, que els llaços nascuts ara fa gairebé 65 anys es mantenen. La "pandilla" dels estiuejants, tant locals com nouvinguts, es va anar ampliant a mesura que es conformaven parelles que avui són matrimonis de bodes d'or

Els personatges. Les famílies oriündes i autòctones d'aquí, de s'Alqueria i Cas Concos, són els veritables creadors de l'essència de Portopetro que amb el seu

esperit de lluita, natural saviesa i paciència, han donat a aquesta meravellosa terra una empremta que tan sols ells podien fer. Tots coneixem les sagues familiars dels Martina, Na Miquela, en Jaume, els patrons Tomeu, Andreu, Miquel, els seus fills, els dos Andreus, en Sebastià, els nets, en Miquel Moreno, en Miquel Martina, na Margalida de la Caracola, després els curieblanques i conquerrins, els Crits, en Biel des Nereida, els Garirany, els Pel.lo, Basacoll, Covetes, Can Bet, Can Serres, Cas Coix, Can Bonjesús, Cas Cabo, Can Xiscos, Can Bernadí, Ses famílies de Son Cabrer, Son Durí, Sa Punta, Es Serral, Ses Cases Noves, els Peris, na Bielina, els Tózar, Can Rapinya, Can Guedea, Can Puça, els Gelerins, Peregran, Portell, Sull, Trompé, Blanco, Butifarra, Soleret, Cabana, Rotgers, Can Bequeret, Can Salines, Can Xet, Ca'n Torres, en Tomeu Granot, en Tomeu Llusía, ...etc. Molts d'elles ells ja no hi són físicament, però els seus fills i nets donen testimoni rellevant de la seva petjada. Dit això, jo voldria evocar avui horabaixa i retre un homenatge també a les famílies nouvingudes que de qualque manera també han deixat testimoni del seu amor a Portopetro.

En Ferrán de Son Rosinyol, Família Garau, Taberner, Ballester, Artigues, Sureda (Suremar) Yarza, Vera, Alomar, Fuster, Fraile, Rebassa, López Pinto, Mandilego, Caldentey, Ibañez, Martínez, Guy Bueno, Ordiñaga, Ramirez, Solivelles, Salvá, Bauzá, Rado, els Prohens, Collado, Oliver, Fuentes, Holgado, Riera, Ribas, L aviador Armangué, la Capitana Francisca Rigo, Suñer, Paulí, Kelner, Carreres, els Beltrán, Martí, el Capitá Cook, es Comandant Rigo, Del Valle, Pietro Scurri, els Tascón, Perico Pomar, Metge Jeroni, ... Molts d'ells tenen propietats a Portopetro i estuegen entre noltros. També hem de recordar a personalitats com en Maties Mandilego, Guillem Soler, Remigia Caubet, l'arquitecte John Hudson, l'olímpic Marcus Walter Cooper. I una colla de joves piragüistes que ens omplen d'orgull.

Sociològicament Portopetro és ben interessant. Abans es contava per famílies locals, després per famílies provinents de S'Alqueria Blanca i Cas Concos i a partir dels seixanta per famílies estuejants, palmesans, catalans i madrilenys, que pràcticament es coneixien totes. El realment curiós és que d'aquelles famílies pioneres de qualsevol procedència, s'ha produït una successió generacional ininterrompuda. És el cas de la segona i tercera generació de parelles formades amb un membre arrelat a Portopetro, que ha "estirat" al cònjuge i als fills. Voldria encertar quan dic que Portopetro és una família de famílies perquè s'ha produït un vincle generalitzat, que no és extrapolable a altres llocs. Això diu molt en favor nostre i crec, sincerament, que és motiu d'orgull.

¿On em porta aquesta reflexió?

Al sentiment de pertinença i d'agraïment. Personalment, em sent molt agraït d'haver tingut l'oportunitat de compartir l'entorn, l'amistat, la bellesa, les emocions, les experiències i els afectes que Portopetro m'ha propiciat. Quan surt amb el llaüt i arribo a sa bocana, com una litúrgia, em gir i contemplo la badia, amb el moll, el poblet, l'església, les barquetes dels nins que aprenen la vela o llaüts que naveguen peresosament fluixejant i a la llunyania Son Salvador i San-tueri... Aquesta imatge em dona consol i em sent afortunat. Quan em gir cap a la mar gran i veig el blau del cel, que es confon amb el de la mar, em venen a la memòria les paraules de Costa i Llobera quan evoca el sentiment de la blavor, dient: "La mar de blaves planures on el cel es va perdent. El cel de blaves altures on es perd el pensament." Aquesta imatge fa sentir-me envaït d'un ben-estar que és com un degotall de melodia oliosa que descriu una pau que just sent a la mar.

És arribat el punt de parlar de la mar que ens envolta. Una mar d'aigües clares, transparents i lluminoses. Ben probablement els primers pobladors vingueren aquí per la configuració de la badia, arredossada dels vents i tempestes amb la possibilitat de viure de la pesca. Així doncs, Portopetro neix gràcies a la mar com a protagonista. La mar fou el primer aliment i companyia. Aquesta mar que és alegria, fertilitat i al mateix temps inspiradora de poetes i artistes. Aquesta badia fou testimoni d'anades i vingudes de vaixells, mariners, pirates i corsaris, fins al punt que el rei Jaume I volgué donar seguretat a les rutes mediterrànies, conquerint Mallorca, construint més tard una filera de torres de vigilància, com la nostra tan ben restaurada. I és que la costa santanyinera necessitava protecció. No tan sols de les esmentades rutes comercials, sinó també per traginar la nostra valuosa pedra, ja fos cap a Ciutat per la construcció de la Seu o cap a Nàpols on els nostres reis hi construïen palaus i castells. Aquesta pedra, diuen els cronistes era embarcada a Cala Figuera i Portopetro. Parlant de naus, gents i pobles em ve a la memòria el poema La Roqueta que escrigué en Mateu Obrador i voldria que una estrofa acompanyàs aquest pregó, diu així:

*Aquella mar blavenca que tota l'enrevolta
Com si n'estàs gelosa, les naus veia venir
De tantes gents i pobles que, per tan rica i bella,
Lluitaren i volgueren ensenyorir-se d'ella
I viure-hi i morir.*

Per anar acabant aquesta lloança em resta dir-vos que la mar és el nostre tresor. Ella ha afavorit la riquesa, el comerç, el turisme, l'esbarjo i el nostre benestar.

I ara som on volia arribar quan al començament anunciava una reflexió.

Jo confés que em sent deutor d'aquesta terra que m'ha donat tant. Voldria tenir la capacitat de convicció de què aquest indret necessita la nostra cura, defensa i agraïment. No podem escatimar esforços en el manteniment d'aquest benestar que ens regala, ni callar si la seva defensa ho exigeix. Portopetro és creadora del nostre esforç i reconeixement. Aquest permanent deute ens ha de mantenir vigilants per a protegir el nostre poble i el seu entorn. Hem rebut un regal dels nostres antecessors. Just és que ho mantinguem per al gaudi dels nostres fills i nets. Aquest és el millor llegat per a Portopetro i el seu futur.

Finalment, voldria llegir-vos unes estrofes del poema La Mar de Maria Antònia Salvà escrites per aquesta mar nostra i musicades per la meva dona. Diu així:

*Oh com me plau la mar, la mar indefinida,
ses ones que rodolen i la remor que fan!
la mar que alena sempre amb nou alè de vida,
i com la mort és forta i com la mort és gran.
La mar que en sa grandesa és bella fora mida...
extasiats la guaiten els dies que se'n van,
i a la claror novella brillant rejuvenida,
serà encara la joia dels segles que vindràn.
La mar que pren color del cel que l'enamora
i li tramet sospirs de boira voladora.*

I amb el record afectuós dels que ens han deixat i que foren exemple d'amor a Portopetro, donam per conclòs el pregó i per inaugurarades les festes.

Gràcies a l'Ajuntament, a les batllesses, a l'organització de les festes, a l'Associació de veïnats, al Real Club Nàutic, i a vosaltres amigues i amics per la vostra atenció i paciència.

Visca Portopetro i les Festes de Sant Joan.

**Festes de
Sant Joan**

Del 14 al
28 de juny

PORTOPETRO 2026

DIUMENGE 14 DE JUNY

A les 9.30 h XVIII Cursa popular St. Joan.

Inscripcions a ELITE CHIP. Vegeu-ne cartells a part.

Organització: Regidoria d'Esports i Associació d'amics de Portopetro.

DIVENDRES 19 DE JUNY

A les 9.30 h Neteja de residus del fons marí pel port de Portopetro.

Lloc de trobada: Caló des Moix.

Organització: Petro Divers.

Col.laboració: SEMDESA (Serveis municipals de Santanyí)

A les 20.00 h Pregó de festes de St. Joan a càrrec d'Antònia Adrover Vadell.

Tot seguit concert de la **BANDA MUNICIPAL DE MÚSICA DE SANTANYÍ**
i **BANDA DE MÚSICA ADAGIO DE CALA D'OR.**

Lloc: A la Plaça Nova.

DISSABTE 20 DE JUNY

A les 19.00 h Jocs infantils.

Lloc: A la plaça nova.

A les 22.00 h **MUSICAL DEL REY LEÓN**

i **DJ REBENTAT**

Lloc: A les Pistes esportives.

DIUMENGE 21 DE JUNY

A les 10.30 h Pujada al pal ensabonat i cursa de natació per grans i petits.

Lloc: Al Moll de Pescadors.

A les 18.30 h Festa Holi, amb BALLARINES DE BOLYWOOD i DJ

Lloc: A les Pistes esportives.

A les 20.00 h Presentació de la novel·la de **Jaume Pons Lladó, *Mitjanit sobre Mandràvol***.

A càrrec de Xesca Vallbona, filòloga; Andreu Bestard, director d'«Els Inutòlegs» de sa Pobra ràdio i el propi autor.

Hi haurà una **cata de vins** per diferents bogues. Amenitzat per **AINA CHERFILS**.

Lloc : A la Plaça Nova

DIMARTS 23 DE JUNY

A les 18.00 h II concurs de coques dolces. S'han d'entregar al local de ses pistes esportives. Hi pot participar tothom.

Hi haurà premis per a les tres coques més bones. Ea valorarà el gust i la presentació.

Organització: Mestresses de s'Alqueria Blanca i Portopetro.

Inscripcions: A Marga Bordoy 666388022

A les 20.30 h Soparem tots plegats. (Vestits de blanc o amb qualche cosa blanca).

Hi haurà sortejos.

Venda de tiquets:

A Portopetro, al Súper Eurocop i a la perruqueria Esencia de Estilo.

A s'Alqueria, al forn Terrassa i a Ca ses monges.

(Les persones que són sòcies de l'Associació de Veïns i Amics de Portopetro tenen un tiquet gratuït. Telefonau al 646432718).

Es podran treure es tiquets fins dissabte dia 20.

Lloc: Al Moll de Pescadors

A les 21.30 h Nit d'havaneres amb el grup **ARPELLOTS**

DIMECRES 24 DE JUNY ST. JOAN

A les 19.30 h **Missa en honor a St. Joan**. Presidirà i predicarà Mossèn Bartomeu Villalonga, rector de les parròquies de Santanyí.
Lloc: Església de Portopetro.

Després de la missa es farà un **homenatge a totes les parelles de Portopetro que duguin 50 anys de casades**. (S'ha de comunicar a la representant de la batlessa a Portopetro. Joana Adrover al 629507951).
Hi haurà un **petit refrigeri** per a tothom.

Després hi haurà un **concert** a càrrec del grup **VOICELLO** (Carme Garí i Biel Fiol).

DIVENDRES 26 DE JUNY

A les 19.00 h **Ballada popular** amb el grup **SONADORS SONATS**
Lloc: Mollet del Club Nàutic.

DISSABTE 27 DE JUNY

A les 22.30 h **Gran verbena de Sant Joan** amb el grup **ENROCKATS** i els Djs **TITI** i en **MATEU D'ES TALLER** (vegeu-ne cartells a part)
Lloc: A les pistes esportives.

DIUMENGE 28 DE JUNY

A les 15.30 h **Anirem a prendre un bany amb l'STARFISH** (hi haurà berenar per a tothom).
Venda de tiquets:
A Portopetro, al Súper Eurocop i a la perruqueria Esencia de Estilo.
A s'Alqueria, al forn Terrassa i a Ca ses monges.

A les 22.00 h **Gran nit de teatre a la fresca** amb **POMETES TEATRE** amb l'obra **Memòries d'un Ci-tröen embruixat**.
Lloc: Mollet del Club Nàutic.

FI DE FESTES

EL SANT CRIST DE PORTOPETRO

De tots és ben coneguda la història de la Mare de Déu del Carme de l'església de Portopetro, que s'ha escrit i publicat innumerables vegades: quan l'escultor català Enric Monjo, que s'allotjava a Sa Roca Blanca, a ca d'en Toni Armengué, passava per davant l'obra que es feia construint l'església, va reparar que D. Joan Sastre, rector de s'Alqueria, feia de manobre ajudant la colla que la construïa, i que pertanyia al mestre d'obres l'amo Andreu Rigo de Sa Punta, pare de n'Antònia des Forn i, com és natural, padrí d'en Pere Terrasa.

Astonat de veure un capellà fent mescla i passant poals, li cridà tant l'atenció que va decidir fer i donar una escultura de la Mare de Déu del Carme, que creà ex profeso i que presideix la nostra església.

Idò bé, aquesta és la història resumida, que quasi tots ja sabíeu, i si no la sabíeu, ja la sabeu.

Però, i del Sant Crist que també hi ha? En teniu notícies?

Intentaré contar-vos un poc la història d'aquest, la que jo conec. Amb tota seguretat, algunes dades potser no siguin exactes, però bàsicament la història és aquesta.

A s'Alqueria hi havia una família benestant, anomenada de Ca'n Beato. L'amo en Mateu Vidal, també conegut com de ca l'amo en Mateu, era propietari, entre d'altres, d'un bocí de terra de Sa Platja / S'Algueret de Portopetro.

L'amo en Mateu tenia un fill, en Toni, dentista, casat amb una dona de Granada, allà on estudià. Tengueren dos mascles i una femella. El major és en Mateo, el que fins ara era titular de la casa que li tocà per herència, i que fins fa poc va donar tant per parlar per estar ocupada.

També l'amo en Mateu tengué una filla, na Catalina, que es va casar amb en Juan Genovart, d'Ariany, que havia passat per diferents etapes a la seva vida: fou frare, en sortí, treballà a la Banca March i, estant-hi, començà a dedicar-se al tema de la construcció, fins i tot rentabilitzant doblers de companys de feina que li deixaven.

Posteriorment deixà la banca per dedicar-s'hi de ple, arribant a fer obres importants. Eren els anys 60/70.

I per què he començat per aquí?

Perquè un dia, estant jo a la feina, vaig coincidir amb una persona, en Pep Gayà Font, mort ja fa un parell d'anys.

Xerrant amb ell, no sé per què va sortir Portopetro. I ell em digué:

—*Jo a Portopetro hi tenc obra feta meva.*

Qui era en Pep Gayà?

En Pep Gayà era un artista nascut el 1925 a Vilafranca de Bonany i mort el 2020. Jo el tenc catalogat com a **ESCUPTOR**, així, en lletres majúscules, tot i que alguns del gremi, perquè tenen més anomenada, el definien com un “tallista”, quan en realitat el que tal vegada li ha faltat han estat padrins que el poguessin aupar allà on es mereix. Va fer feina amb altres que sí tenen més nom, com per exemple en Jaume Mir, amb qui varen fer diversos passos de la Setmana Santa de Palma.

Sense desmerèixer ningú, m'agradaria veure qui era que hi posava les mans.

Va estudiar a l'Acadèmia de Belles Arts de Palma (1943-45). La seva obra és majoritàriament figurativa, encara que des del 1969 cultivà també l'abstracció.

Si cercau per internet “Pep Gayà escultor”, a la Casa Enmarcada es poden veure diverses obres d'aquest caire fetes en pedra, que segons em contà anava a cercar a vorera de mar per s'Estelella.

Entre d'altres, se li atorga el Premi d'Honor i Medalla d'Or del I Certamen de l'Associació de Belles Arts de Balears.

Sobretot ha fet molta obra religiosa per diverses parròquies de Palma, inclús a Puerto Rico, on exposà el 1970 i on té diversos Sants Cristos a diferents esglésies.

Ha fet diverses exposicions: Vilafranca de Bonany 1978, Palma 1979, Campos 1980, Barcelona 1981.

És l'autor del monument de la Pagesa de Petra, que hi ha al jardinet devora la sagristia.

Una de les seves darreres obres importants és el Betlem de la Seu de Palma, de na Remigia Caubet, escultora que també tenguérem de veïnada a Portopetro, mare de na Guillermina Ramis, morta desgraciadament fa uns anys. Encara la podem recordar cada vegada que arribam a Palma, quan passam devora l'estàtua de na Nuredunna, al Palau de Congressos, ja que la mare la va utilitzar de model.

Estava casada amb en Blai Vidal, que ens va fer el pregó l'any passat.

I ara tornam al Sant Crist

Juan Genovart, gendre de l'amo en Mateu, va fer la casa de Portopetro, "Los Leones". Era quan els negocis li anaven en popa, i com que encara tenia reminiscències religioses, a una part de la casa volia posar un Sant Crist. Per lo que va saber d'en Pep Gayà, que estava ficat dins aquest món, va contactar amb ell i li encomanà el Sant Crist que actualment hi ha a l'església.

Record que el tenia a "Los Leones" amb un cortinatge de vellut i, si no vaig errat, amb uns reclinatoris.

En Pep Gayà em contà que en Genovart es convertí en un mecenes seu, i li deia: *"Tu fes obra, no te preocupis de res."*

Li va fer innumerables estàtues, que a una casa de camp que Genovart tenia —no sé si per Ariany o Sant Joan— anaven situades a les voreres del camí a manera de passeig. Aquesta història m'ha arribat per vies diferents.

També em contà que els lleons que hi havia a l'entrada de la casa de Portopetro no eren comprats a un magatzem de construcció, fets amb motlle: eren fets i tallats per ell. (Per cert, no sé on deuen haver anat a parar.)

A en Pep Gayà li anava de meravella, fins que en Juan Genovart va fer ull perquè els negocis no li marxaren bé.

Arran d'això, Genovart vengué tot quant tenia, inclosa la casa de "Los Leones".

Aquí és quan, mai més ben dit, el Sant Crist començà a anar de **Herodes a Pilat**.

Primer la casa la compraren un matrimoni, o dos, no ho sé, però sempre estaven plegats i ja eren majors. No sé com els deien, però tot el dia estaven asseguts a quatre balancins a un petit espai a l'entrada de la cotxeria, aferrats a la

carretera. Sempre em cridà l'atenció, perquè no tenia gaire sentit estar allà, rodejats de quatre parets i amb els cotxes passant-los aferrats, però devia fer fresca.

Amb ells, el Sant Crist romangué a la casa.

Aquestes persones vengueren la casa, i la comprà en David Powles-Hunt, de parla anglesa, no sé si anglès o australià.

Personatge peculiar, del qual, maldament he intentat treure'n informació, no he trobat res publicat ni cap conegut que sabés a què es dedicava. Uns m'han dit que era escriptor i que havia estat *best-seller*, altres que havia compost cançons per als Bee Gees. El cas és que, bescant per internet, no he tret res en clar.

Doblers sí que en tenia, perquè la casa no era barata.

No acabà gaire bé: vengué "Los Leones", se mudà a una altra casa manco ostentosa i amb el cap trabucat. Fins i tot arribà a comparèixer a La Caracola tal com va venir al món. Si no vaig errat, l'Ajuntament hagué d'intervenir per reparar-lo al seu país.

No obstant això, quan comprà la casa, amb molt bon criteri, veié que hi havia diversos objectes religiosos i pensà que no era adequat mantenir-los a ca seva. Un dia s'atracà a l'antic Hotel Portopetro, on anava amb certa freqüència, i parlà amb n'Andreu Perinasi, que hi feia feina, expressant-li que tenia intenció de desfer-se'n i que els volia donar a l'església.

N'Andreu Perinasi posà en contacte en Miquel Barceló, rector de s'Alqueria, que acceptà de bon gust l'obsequi. A més del Sant Crist, hi havia una vidriera de vidre emplomat que representa Sant Joan, que va estar molts d'anys dins la sagristia i que, des de fa uns quants, fou habilitada com a vitrall per posar-la dins l'església.

Pel que fa a aquest vitrall, em cridà l'atenció saber qui havia estat el vidrier que el féu, perquè no hi he trobat cap firma. Un dia m'aturí a Cristalleries Artístiques Fiol, de Palma, que des de fa més de 50 anys crec que és l'únic que es dedica a vitralls. Em digueren que no. Supòs que es degué fer a principis dels anys 70, quan feren la casa, i els de can Fiol pensaren que possiblement fos fet per Cristallar, vidrieria ja desapareguda.

També hi havia un lot de llibres religiosos.

El rector va arreplegar-ho tot per dur-ho a l'església, i hagué de demanar auxili per fer el trasllat. Els qui ho feren foren en Tià "picapedrer", el seu germà Llorenç i qualcú més que en Miquel Barceló no ha pogut recordar.

Gràcies a una decisió del poble, el Sant Crist ha acabat romanguent a Portopetro. Poc temps després d'arribar-hi, un diumenge, en acabar la missa, el rector insinuà la intenció de dur-lo al cementeri de s'Alqueria, perquè allà hi aniria bé, ja que no n'hi havia cap.

Ens agafà de sorpresa a tots els presents i, després d'un *run-run* general, crec recordar que, a instàncies d'en Llorenç Rigo de ca n'amo en Llorenç, que fou president del Club Nàutic, es demanà que es tengués en compte l'opinió de la gent i es fes una votació a mà alçada. En aquell temps omplíem l'església cada diumenge. Argumentà que en David l'havia donat a l'església de Portopetro.

Després de la votació, per majoria aclaparadora, romangué aquí.

A l'església, ha estat a dos o tres llocs diferents: primer penjat devora el portal, després amb una peana de pedra de Santanyí. Finalment ha acabat al costat de l'Evangeli, a la segona capella, i davant el vitrall de Sant Joan, col·locat al costat de l'Epístola.

Per cert, amb qualque trasllat ha desaparegut un "INRI" que hi havia a la creu, a dalt. Si qualcú sap on para, que ho faci saber.

Andreu Tomàs, maig 2026

(Hi ha d'haver un escrit de diversos fulls que vaig fer, en què en Pep Gayà em contà la seva vida, i que vaig entregar al seu dia, fa una trentena d'anys, al rector. Deuen ser amb els papers de la parròquia.)

Aquesta contarella s'ha obtinguda gràcies a informació de:

Pep Gayà, Miquel Barceló, Miquel Martina, Andreu Perinasi, Cristalleries Fiol

Consultes a la Gran Enciclopèdia de Mallorca, La Casa Enmarcada.

PADRÓ D'HABITANTS (31-12-2025)

S'Alqueria Blanca	1.019	Calonge	973
Cala d'Or	4.249	Es Cap des Moro	81
Cala Figuera	751	Es Llobards	610
Cala Llobards	404	Portopetro	818
Cala Santanyí	428	Santanyí	3.846
		TOTAL	13.179

AJUNTAMENT DE SANTANYÍ. Pressupost municipal any 2026

DESPESES

1 Despeses de personal	10.952.094,73
2 Despeses corrents en béns i serveis	13.460.704,51
3 Despeses financeres	5.800,00
4 Transferències corrents	3.259.733,90
Operacions corrents	27.678.333,14
6 Inversions reals	2.987.666,86
7 Transferències de capital	334.000,00
Operacions de capital	3.321.666,86

TOTAL 31.000.000,00

INGRESSOS

1 Impostos directes	11.340.386,47
2 Impostos indirectes	1.870.000,00
3 Taxes, preus públics i altres ingressos	8.958.151,89
4 Transferències corrents	5.321.665,76
5 Ingressos patrimonials	1.419.123,00
Operacions corrents	28.909.327,12
7 Transferències de capital	674.995,16
8 Actius financers	1.415.677,72
Operacions de capital	2.090.672,88

TOTAL 31.000.000,00

TELÈFONS D'INTERÈS

• AJUNTAMENT DE SANTANYÍ	971 65 30 02	• INSTITUT D'ENSENYAMENT SECUNDARI DE SANTANYÍ	971 64 20 71
• OFICINES I POLICIA MUNICIPAL	971 65 30 02	• COL·LEGI SANTA MARIA DEL MAR (CALA D'OR)	971 65 95 14
• RECAPTACIÓ MUNICIPAL I DE LA CAIB	971 65 30 02	• COL·LEGI MARE DE DÉU DE CONSOLACIÓ (ALQ. BLANCA)	971 65 41 43
• GUÀRDIA CIVIL	971 65 30 81	• CORREUS CALA D'OR	971 65 94 64
• JUTJAT	971 16 31 26	• PAC SANTANYÍ	971 16 32 96
• BIBLIOTECA MUNICIPAL DE SANTANYÍ	971 65 33 94	• UNITAT SANITÀRIA DE CALA D'OR	971 65 80 03
• BIBLIOTECA MUNICIPAL DE CALA D'OR	971 64 84 87	• UNITAT SANITÀRIA DE CALONGE	971 83 71 66
• CENTRE CÍVIC DE CALA D'OR	971 64 80 28	• UNITAT SANITÀRIA DE S'ALQUERIA BLANCA	971 16 41 70
• CENTRE JOVE DE CALA D'OR	971 64 33 69	• SERVEIS MUNICIPALS DE SANTANYÍ (SEMDESA)	971 64 85 80
• OFICINA MUNICIPAL DE TURISME DE CALA D'OR	971 65 74 63	• NETEJA VIÀRIA - TELÈFON D'INFORMACIÓ AL CIUTADÀ	971 64 84 84
• POLICIA MUNICIPAL A CALA D'OR	971 64 35 20		

POBLE LLIURE

d'agressions
sexistes

**NI
I PUNTO**

112
Emergències

Centre d'Informació
de la Dona
971 598 205

